

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu T. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jaki miał miejsce w dniu 24 sierpnia 2016 r., uznając – za Lekarzem Orzecznikiem, a następnie Komisją Lekarską – 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony T. S. podnosząc, że uszczerbek został oceniony niewłaściwie, a wywołał u niej istotne dysfunkcje jego zdaniem opiewające na więcej, niż 5% uszczerbku na zdrowiu. Odniósł się przy tym do pozycji 164 tabeli uszczerbkowej, gdzie dla złamania kości piętowej lub skokowej z przemieszczeniem, w razie znacznego jego stopnia z powikłaniem, przewiduje się uszczerbek od 15 do 30 %.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie powołując się, na wydane w ramach kontroli orzeczenia lekarza orzecznika ZUS – orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS oraz Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS stwierdzające u ubezpieczonego 5% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. W dniu 24 sierpnia 2016 r. podczas wykonywania robót budowlanych ciesielsko – żelbetonowych w budynku usługowym w C. przy ul. (...), schodził po drabinie z pomostu rusztowania. Poczul ból w kolanie, na skutek czego stracił równowagę i upadł z wysokości 2,5 metra na podłogę.

Pierwszą pomoc otrzymał w (...) w S. Z., gdzie rozpoznano złamanie kości piętowej lewej. Początkowo był leczony zachowawczo, a następnie w okresie od 14 do 19 września 2016 r. odbył leczenie szpitalne, w ramach którego był operowany: dokonano otwartej repozycji i zespolenia kości piętowej lewej płytką S., uzupełniono ubytek kostny przeszczepami allogenicznymi. Badanie USG wykonane w dniu 22 czerwca 2017 r. wykazało stan po złamaniu i stabilizacji wewnętrznej kości piętowej, niestabilność ścięgien strzałkowych bez cech zapalenia, staw skokowy górny i staw podskokowy bez wysięku, więzadła bez uszkodzenia.

Niesporne, nadto: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 13 akt wypadkowych ZUS, karta wypadku Nr 65A/2017 – k. 24 akt wypadkowych ZUS, zaświadczenia lekarskie – w dokumentacji medycznej ZUS

W wyniku wypadku przy pracy z dnia 24 sierpnia 2016 r. T. S. doznał urazu złamania kości piętowej lewej, który był leczony operacyjnie z dobrym wynikiem czynnościowym. Długotrwałym następstwem przebytego złamania jest bolesność uciskowa i podczas chodzenia, występująca poniżej kostki bocznej podudzia lewego oraz niewielkiego stopnia ograniczenie ruchomości stawu skokowego lewego.

Następstwa te powodują 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy-traumatologa - k. 23-24, opinia uzupełniająca z dnia 24 kwietnia 2018 r. - k. 44, dokumentacja medyczna ZUS – z załączniku do akt.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy). W myśl art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia

wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 24 sierpnia 2016 r. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczony doznał w tym dniu obrażeń.

Stan faktyczny został przez Sąd odtworzony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności aktach wypadkowych organu rentowego oraz złożonej do akt i zgromadzonej w osobnych aktach ZUS dokumentacji medycznej. Sąd uznał dowody z dokumentów za miarodajne i wystarczające do poczynienia ustaleń w sprawie, albowiem ich autentyczność i rzetelność sporządzenia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie wzbudziła również zastrzeżeń Sądu.

Sporna w sprawie była natomiast okoliczność, czy i w jakiej wysokości ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku przy pracy z dnia 24 sierpnia 2016 r. Ubezpieczony kwestionowała bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, jakie legło u podstaw wydania zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja określiła doznany przez niego uszczerbek na 5%.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002 r. Nr 234, poz. 1974), wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wymienione rozporządzenie normujące zasady orzekania o uszczerbku na zdrowiu zawiera tabelę, w której dla poszczególnych schorzeń przewidziane są określone wartości lub granice uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu właściwego dla rodzaju doznanego urazu, a mianowicie biegłego lekarza specjalisty z zakresu (...).

W ocenie biegłego (k. 23-24) przebyty przez ubezpieczonego uraz, jakiego doznał w dniu 24 sierpnia 2016 r. nie spowodował u niej stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze wyższym od 5%. Biegły uzasadnił swój wniosek zakresem urazu, a także tym, że leczenie operacyjne dało dobry wynik czynnościowy.

Ubezpieczony złożył w wyznaczonym terminie zarzuty do opinii biegłego, lecz nie doprowadziły one do negatywnej weryfikacji wniosków biegłego. Zdaniem ubezpieczonego biegły powinien wyjaśnić, dlaczego obrał najniższy uszczerbek w ramach zakresu podanego w pozycji 164 a tabeli uszczerbkowej. Poza tym w ocenie ubezpieczonego biegły w żaden sposób nie odniósł się do badania USG stawu skokowego z dnia 22 czerwca 2017 r., które wykazało cechy niestabilności ścięgien mięśni strzałkowych, a także nie uwzględnił blizny pooperacyjnej.

W opinii uzupełniającej z dnia 24 kwietnia 2018 r. (k. 44) biegły odniósł się do tych zarzutów, w całości podtrzymując dotychczasowe wnioski. Uzasadnił, że podczas badania stwierdził ograniczenie ruchomości stawu skokowego – 5° zgięcia grzbietowego i 15° zgięcia podeszwowego. Następstwa przebytego złamania, łącznie z blizną pooperacyjną nie można ocenić wyżej, niż na 5% długotrwałego uszczerbku. Biegły dodał, że podczas badania nie stwierdził niestabilności stawu skokowego i ścięgnię mięśni strzałkowych.

Sąd ocenił opinię (wraz z opinią uzupełniającą) jako jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Nie jest przy tym koniecznym wielokrotne uzupełnianie opinii na zarzuty ubezpieczonej, tylko dlatego, że uzasadnienie opinii ma zwięzły (acz wystarczający) charakter. Opinia odnosi się do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki

Společnej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczególowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Wnioski biegłego korespondują z wynikami przeprowadzonych badań opisanych w opinii. Biegły uwzględnił wynik badania USG, o czym mowa w części wstępnej jego opinii, opisał bliźnę pooperacyjną i dokładnie określił zakres ruchomości stawu (k. 24). Wziął także pod uwagę następstwa urazu – chód utykający, bolesność uciskową i podczas chodzenia.

Powyzsze, przy uwzględnieniu, że biegły to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonego, przemawiało za uznaniem opinii za rzetelną i wiarygodną. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłego wyrażone w opinii, nie znajdując żadnych podstaw do jego zakwestionowania.

Należy podkreślić, że rolą biegłego nie było odnoszenie się do każdego punktu rozpoznania, a jedynie zbadanie, w jakim stopniu ubezpieczony doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Opierając się na przyjętych dowodach, Sąd uznał zaskarżoną decyzję organu rentowego za prawidłową i w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

11 czerwca 2018 r.